

Sygn. akt VI U 3/24

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2024 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bartosz Szałas

Protokolant: protokolant sądowy Paulina Świętochowska

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2024 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 27 listopada 2023 roku, znak: 150000/603/ZAS/U/2023/ZAS

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o zasiłek chorobowy

- zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 27 listopada 2023 roku, znak: 150000/603/ZAS/U/2023/ZAS, w ten sposób, że przyznaje odwołującej się A. U. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 listopada 2023 roku do 27 listopada 2023 roku.

Sygn. akt VI U 3/24

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2023 roku, znak: 150000/603/ZAS/U/2023/ZAS, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił A. U. prawa do zasiłku chorobowego od 21 listopada 2023 roku do 27 listopada 2023 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że w dniu powstania niezdolności do pracy na koncie ubezpieczonej występowało zadłużenie z tytułu składek przekraczające 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę.

### ***(decyzja ZUS z dnia 27.11.2023r. – akta organu rentowego)***

Od powyższej decyzji A. U. wniosła odwołanie, wskazując, że bieżące składki są przez nią opłacane, natomiast wykazana zaległość dotyczy składek sprzed października 2023 roku, co do których jeszcze we wrześniu 2023 roku złożyła wniosek o rozłożenie ich na raty.

### ***(odwołanie – k. 1 – 2)***

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

### ***(odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 5 verte)***

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 21 listopada 2023 roku odwołująca się miała zadłużenie wobec ZUS na kwotę łącznie 9.130,26 zł. Odwołująca się A. U. jeszcze we wrześniu 2023 roku złożyła do ZUS wniosek o rozłożenie na raty jej zadłużenia składkowego. Ostatecznie w dniu 8 stycznia 2024 roku strony podpisały umowę o rozłożenie zaległości składkowej na raty. Układ ratalny jest aktualnie terminowo spłacany przez odwołującą się. Układ ratalny obejmuje całe zadłużenie odwołującej się widniejące na jej koncie ubezpieczeniowym na dzień 21 listopada 2023 roku. Kwota objęta układem ratalnym to 9.167,26 zł. Odwołująca się spłaca terminowo raty z układu ratalnego, układ ten obejmuje jej całe zadłużenie wobec ZUS.

***(bezsporne, a nadto pismo ZUS z dnia 14.02.2024r. – k. 15 – 15 verte, umowa nr (...) – k. 18 – 24, podział wpłat – k. 25, zeznania odwołującej się A. U. – k. 32 – 32 verte)***

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, mając na uwadze, że co do zasady jest on bezsporny pomiędzy stronami. ZUS przyznał w toku postępowania, że układ ratalny został zawarty pomiędzy stronami, układ ten obejmuje też wszelkie zadłużenie odwołującej się. Sąd oparł się także na zeznaniach samej odwołującej się, które zostały uznane przez Sąd za wiarygodne w całości, znajdując bowiem potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie A. U. od decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego.

Zgodnie z art. 2a ust. 1 ustawy zasiłkowej świadczenia, o których mowa w art. 2 pkt 1, 2, 5 i 6, nie przysługują osobom prowadzącym pozarolniczą działalność i osobom z nimi współpracującym, osobom współpracującym z osobami fizycznymi, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414 i 2029), duchownym będącym płatnikami składek na własne ubezpieczenia, w razie wystąpienia w dniu powstania prawa do świadczenia zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, do czasu spłaty całości zadłużenia.

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, że w dniu powstania niezdolności odwołującej się do pracy na jej koncie ubezpieczeniowym widniało zadłużenie składkowe na kwotę 9.130,26 zł. Jednak jednocześnie Sąd ustalił, że jeszcze przed tym dniem, pod koniec września 2023 roku, odwołująca się złożyła wniosek o rozłożenie tej zaległości na raty. Co więcej, w dniu 8 stycznia 2024 roku odwołująca się zawarła z ZUS-em układ ratalny, który obejmował całe jej zadłużenie.

Wobec powyższego należy zauważyć, że w ocenie Sądu zawarcie układu ratalnego sprawia, że zadłużenie, które jest spłacane w ramach tego układu nie jest zadłużeniem wymagalnym przez okres spłacania układu ratalnego, a tym samym nie jest zadłużeniem w rozumieniu art. 2a ustawy zasiłkowej. Zadłużenie, o którym mowa w art. 2a tej ustawy to takie zadłużenie, które nie jest spłacane, a jednocześnie jest wymagalne. Tymczasem poprzez zawarcie układu ratalnego ZUS restrukturyzuje niejako zadłużenie składkowe uznając, że nie jest ono wymagalne, a w zamian za to wskazując nowy harmonogram spłat i na nowo oceniając wymagalność należności składkowych. Należy więc uznać, że w chwili zawarcia układu ratalnego całe objęte nim zadłużenie traci przymiot zadłużenia wymagalnego w rozumieniu art. 2a ustawy zasiłkowej, ZUS bowiem nie może żądać natychmiastowej spłaty całego tego zadłużenia, skoro sam rozłożył je na raty. Wymagalne zaś będą poszczególne raty z układu ratalnego w terminach określonych w harmonogramie spłaty. Przemawia za tym treść art. 29 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym od składek, które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek za zwłokę począwszy od następnego dnia po dniu wpływu wniosku o udzielenie tych ulg. Innymi słowy ustawodawca sam przesądził, że takie zadłużenie rozłożone na raty nie jest zadłużeniem wymagalnym, skoro nie nalicza się od niego odsetek. Taki pogląd został również wyrażony w orzecznictwie (przykładowo wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 13 września 2022 roku, sygn. akt IV U 690/22).

Powyższy pogląd znalazł uznanie również i u samego ustawodawcy. Należy bowiem zauważyć, że z dniem 16 grudnia 2022 roku weszła w życie zmiana ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w ramach której dodano art. 29 ust. 5 tej ustawy. Zgodnie z tym nowym uregulowaniem ustawodawca wprost wskazał, że w przypadku odroczenia terminu płatności należności z tytułu składek lub rozłożenia należności na raty uznaje się, że płatnik składek nie posiada zadłużenia z tytułu należności z tytułu składek, jeżeli:

- 1) opłaca należności z tytułu składek w terminach i w wysokości ustalonych w umowie, o której mowa w ust. 1a, oraz
- 2) nie posiada zadłużenia z tytułu należności z tytułu składek, nieobjętych umową, o której mowa w ust. 1a.

Z powyższego unormowania wynika niezbicie, że zadłużenie objęte układem ratalnym, a więc w niniejszej sprawie zadłużenie, które widniało na koncie ubezpieczeniowym odwołującej się na dzień 21 listopada 2023 roku, nie jest zadłużeniem w rozumieniu art. 2a ustawy zasiłkowej. Jednocześnie z ustaleń Sądu wynika, że odwołująca się spona terminowo raty z układu ratalnego, a także nie ma żadnego innego zadłużenia poza tym objętym układem.

Tym samym nie jest w niniejszej sprawie spełniona przesłanka z art. 2a ustawy zasiłkowej, na którą powoływał się ZUS w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Jednocześnie Sąd pragnie wskazać, że ZUS pomimo złożenia przez odwołującą się wniosku o rozłożenie zaległości na raty jeszcze pod koniec września 2023 roku, nie rozpoznał go przez kilka miesięcy, co spowodowało, że na dzień 21 listopada 2023 roku nie było jeszcze zawartego układu ratalnego. Jednak sam fakt, że układ został zawarty dopiero na początku stycznia 2024 roku nie przemawia za zasadnością zaskarżonej decyzji. W rzeczywistości bowiem to zadłużenie, które widniało w dniu 21 listopada 2023 roku zostało zrestrukturyzowane i straciło przymiot zadłużenia wymagalnego, poprzez zawarcie układu ratalnego. Tym samym odpadła podstawa do odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego. W ocenie Sądu ZUS w takiej sytuacji, po zawarciu układu ratalnego, powinien zmienić sam z siebie zaskarżoną decyzję na korzyść odwołującej się, co skutkowałoby w następstwie umorzeniem postępowania na podst. art. 477<sup>13</sup> § 1 k.p.c. W niniejszej sprawie jednak ZUS nie zmienił zaskarżonej decyzji, wobec czego należało o niej merytorycznie orzec w wyroku. Powyżej przedstawiona argumentacja wskazuje zaś jednoznacznie, że wobec braku spełnienia przesłanki z art. 2a ustawy zasiłkowej, a także wobec braku kwestionowania przez ZUS samej medycznej niezdolności do pracy odwołującej się, zachowuje ona prawo do zasiłku chorobowego za cały wskazany w zaskarżonej decyzji okres.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję i przyznając odwołującej się prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 listopada 2023 roku do 27 listopada 2023 roku.